

tede bidrag til det andet udviklingstiårs succes. Generalsekretæren mener, at verdenssamfundet i hvert fald må kunne afse 100 mill. dollars om året for at sikre børns velfærd.

UNITAR har, siger generalsekretæren, i stadig større omfang koncentreret sig om at udforske de muligheder, FN-apparatet frembyder. De håb, som generalsekretæren nærede til instituttets indsats synes at blive imødekommet, og generalsekretæren nærer tillid til, at UNITAR i de kommende år vil modtage yderligere finansiell støtte.

Generalsekretæren konstaterer endelig, at det bliver stadig mere klart, at der må gøres en forenet indsats på globalt niveau for at kontrollere og bevare de menneskelige omgivelser. Generalsekretæren giver udtryk for håbet om, at der under en eller anden form må blive oprettet en global myndighed med tilknytning til FN og med mandat til at forhandle både med regeringer og private i spørgsmål af betydning for de menneskelige omgivelser.

F. Menneskerettigheder.

Under henvisning til den på 25. generalforsamling vedtagne jubilæumsdeklaration bemærker generalsekretæren, at til trods for en række fremskridt finder der stadig alvorlige krænkelse af menneskerettighederne sted. Generalsekretæren håber, at de mangfoldige aktiviteter, som udfoldes i 1971 i forbindelse med iagttagelsen af dette år som det internationale år for bekæmpelse af racisme og racediskrimination, vil overbevise regeringer og folk om nødvendigheden af at rette et afgørende slag mod, hvad han betegner som en af vor tids værste sygdomme. Generalsekretæren giver samtidig udtryk for bekymring over, at medlemslandene er tilbageholdende med at ratificere de internationale menneskerettighedskonventioner, og han benytter anledningen til at opfordre medlemslandene til at fremskynde ratifikationsprocessen. Når konventionerne er trådt i kraft, vil de utvivlsomt forøge FN's muligheder for at beskytte menneskerettighederne.

G. Apartheid.

Generalsekretæren beklager, at Sydafrikas regering endnu ikke har vist nogen vilje til at efterkomme de gentagne opfordringer fra FN's forskellige organer om at opgive sin

apartheidpolitik. Tværtimod synes den sydafrikanske regering at fremture med at gennemtvunge racisme med magt med risiko for en voldelig konfrontation, som kun kan få alvorlige internationale følger. Yderligere har den sydafrikanske regering fortsat sin ulovlige besættelse af Namibia og sin bistand til det racistiske minoritetsstyre i Sydrhodesia i strid med sikkerhedsrådets resolutioner og pagtens art. 25. Den sydafrikanske regering har samtidig udvidet sit samarbejde med Portugals regering, som er engageret i kolonikrige på Angolas og Mozambiques territorier. Det er nedslående at se, at der trods alle de anstrengelser kun har været ringe fremskridt henimod løsningen af situationen i Sydafrika og i det sydlige Afrika i det hele taget. Det har endnu ikke været muligt at sikre alle medlemsstaters fulde samarbejde til gennemførelsen af FN's anbefalinger. Selv ikke våbenembargoen mod Sydafrika er blevet fuldstændig overholdt.

På den anden side finder generalsekretæren det opmuntrende, at der synes at være en voksende erkendelse af apartheidpolitikens umenneskelige karakter og en voksende sympati for de undertrykte i deres kamp for at sikre deres lovlige rettigheder; en sympati, som først og fremmest er blevet udtrykt af ungdommen og af repræsentanter for kirkelige retninger og fagforeninger i lande, som har forbindelse med Sydafrika. Denne opmuntrende udvikling tilskriver generalsekretæren for en stor del FN's oplysningsvirksomhed, og han fremhæver, at en objektiv informationsvirksomhed i disse spørgsmål er af afgørende betydning for en endnu mere omfattende støtte fra verdensoffentligheden.

H. Afkoloniseringen.

Ved et tilbageblik på udviklingen inden for afkoloniseringsprocessen i det forløbne år kan generalsekretæren kun føle skuffelse over, at kolonialismens svøbe stadig er en realitet. Millioner af mennesker er stadig berøvet deres umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed, hvad der ikke blot er en anakronisme i moderne tid, men samtidig en underminering af FN's effektivitet i bestræbelserne for at fremme fred og samarbejde i verden.